ANALIZA DECIZIEI DE FINANȚARE LA NIVEL MICROECONOMIC DIN PERSPECTIVA TEORIILOR FINANCIARE

Natalia POTEREANU
CZU: [005.52:658.14]: 330.14 natalia.potereanu.96@mail.ru

The primary purpose of the research and the main objectives of the thesis consist of the author's intention to study the aspects of the financing decision in terms of financial theories at the microeconomic level, and highlight its importance. To achieve this purpose, we use the following goals: formulation of the defining notions regarding the financing decision at micro level, analysis of the tasks and content of the financing decision and financial theories, the impact of the financing method on the company's income, formulate the necessary conclusions and proposals.

Aspectele finanțării au fost și vor rămâne „problema regală" a științei financiare, mai cu seamă deciziile financiare. Actualitatea temei cercetate rezultă din următoarele considerente:

- insuficiența resurselor de finanțare reprezintă un obstacol în dezvoltarea businessului din Republica Moldova;
- caracterul limitat al resurselor proprii și costul înalt al resurselor financiare atrase,
- necesitatea unei cercetări mai ample asupra metodelor de gestiune a resurselor financiare în scopul optimizării procesului de formare și utilizare a acestora și asigurării echilibrului financiar atât pe termen lung, cât și pe termen scurt.

Scopul de bază constă în studierea aspectelor deciziei de finanțare prin prisma teoriilor financiare la nivel microeconomic și evidențierea importanței acesteia. Abordările teoretice cu referire la acest subiect sunt dezbătute pe larg în literatura de specialitate, vizând cu precădere problema optimizării structurii capitalului în corelație cu costurile finanțării. „Decizia de finanțare urmăreşte alegerea structurii de finanțare a întreprinderii, analizând pe criterii de optim costul fiecărei surse de capital" [1, p. 318]. Prin aceste decizii se stabileşte raportul dintre sursele proprii şi cele atrase. „Dezvoltările teoretice recente, începand cu anii 1960, sunt fondate pe asimetria de informații și conflictele de

interese între diferiți parteneri ai vieții economice: antreprenori, gestionari de portofoliu, manageri, bancheri etc." [2, p. 415].

Ei caută să găsească soluții la aceste conflicte, prin negocierea contractelor între parteneri, într-o manieră prin care să se acopere incertitudinea și riscurile aferente, în acest sens, s-au sintetizat teorii organizaționale noi cu aplicații în management, marketing, finanțe etc., printre care:

✓ **Teoria semnalului** – în cadrul acestui sistem sunt prevăzute gratificații pentru a încuraja managerii să informeze corect și penalități pentru a-i descuraja pe cei care ar proceda altfel.

✓ **Teoria jocurilor** – o teorie matematică a situațiilor conflictuale în care, două sau mai multe persoane (jucătorii) au scopuri, interese contrare.

✓ **Teoria de agent** – este o delegare de autoritate, prin care mandantul (principalul) încredințează, integral sau parțial, unui mandatar (agent) gestiunea propriilor sale interese.

✓ **Teoria finanţelor comportamentale** – analizează modul în care se creează valoarea economică în contextul deciziilor iraţionale ale oamenilor sub impulsul emoţiilor, credinţelor, intuiţiilor, asimetriei informaţiilor şi a riscurilor specifice.

Gestiunea resurselor financiare, adoptarea deciziilor privind formarea capitalului, utilizarea lui, sunt precedate de o analiză a poziției și performanței financiare a întreprinderii. Utilizarea unuia sau altui tip de analiză financiară depinde în mare parte de scopul urmărit, și anume, în vederea: atragerii resurselor financiare, alocării resurselor financiare, aprecierii eficienței utilizării resurselor financiare, atragerii investitorilor etc. „Toate aceste tipuri de analiză pot fi sistematizate în: analiză dinamică (orizontală); analiza structurală (verticală); analiza în baza ratelor financiare; analiza complexă (de exemplu: analiza DuPont, analiza SWOT)" [3, p. 340].

Pornind de la necesitățile gestiunii financiare, există sistematizarea indicatorilor utilizați în procesul analizei resurselor financiare în următoarele grupuri:

I. indicatori ce caracterizează modul de constituire a resurselor financiare;

II. indicatori ce caracterizează direcțiile de utilizare a resurselor financiare;

III. indicatori ce caracterizează echilibrul financiar;

IV. indicatori ce caracterizează eficiența activității întreprinderii.

Politicile capitalului de lucru implică decizii cu privire atât la investiţiile în active circulante, cât şi la structura fondurilor de finanţare a acestor investiţii. Implicaţiile deciziilor privind investiţia în active circulante asupra gradului de risc şi ratei rentabilităţii aşteptate din partea firmei sunt cunoscute pe larg. „Modul în care se finanţează activele circulante permanente şi activele circulante fluctuante constituie politica de finanţare a capitalului de lucru al firmei, care, la rândul său, poate fi clasificată în:

a) politica conservatoare de finanţare a activelor;

b) politica moderată de finanţare;

c) politica agresivă de finanţare" [4, p. 245].

Această politică de finanţare influenţează foarte mult gradul de risc al firmei. În ceea ce priveşte „caracterizarea riscului, aceasta poate fi realizată prin trei elemente:

- existenţa unui eveniment (sau convergenţa mai multor factori şi cumularea lor în timp) care produce un dezechilibru minor (la început) sau major, sau poate apărea cu o anumită probabilitate;
- probabilitatea cu care evenimentul declanşator poate apărea sau posibilitatea producerii unui efect în urma acţiunii mai multor factori;
- efectul sau deviaţia care apare în urma producerii unui risc" [5, p. 268].

În concluzie, menționăm că gestiunea resurselor financiare este un proces dinamic, care necesită o perfecționare continuă în funcție de condițiile concrete de dezvoltare a întreprinderii, dar și de conjunctura pieței. Structura optimă a resurselor financiare și corelația dintre resurse și utilizarea lor influențează atât procesele sociale, cât și cele economice la nivel micro- și macroeconomic, creând condiții reale pentru o stabilitate economică și financiară.

În temeiul rezultatelor cercetărilor și studiilor efectuate, putem formula următoarele recomandări:

1. Informarea continuă cu privire la condițiile pieței financiare și pieței de desfacere internă și externă, preferințele consumatorilor, legislația în domeniu și instruirea continuă a managerilor.

2. Reconsiderarea din partea managerilor financiari a structurii resurselor financiare, dând prioritate celor permanente, chiar dacă inițial au un cost mai mare.

3. Menținerea unui nivel corespunzător al fondului de rulment este garanția unui echilibru financiar de durată.

4. Accelerarea duratei de efectuare a plăţilor, duratei ciclurilor financiare, mărirea ponderii plăţilor electronice în total plăţi, reducerea plăţilor în numerar.

Referințe:

1. GHEORGHE, A. *Finanțele și politicile financiare ale întreprinderilor*. București: Ed. Economică, 2001. 318 p.
2. TOMA, M., ALEXANDRU, F. *Finanțe și gestiunea financiară de întreprindere*. București: Ed. Economică, 2003. 415 p.
3. BALTEŞ, N. *Analiza economico-financiară a întreprinderii*. Sibiu: „Lucian Blaga", 2013. 340 p.
4. PETRESCU, S. *Analiză și diagnostic financiar-contabil. Ghid teoretico-aplicativ*. Ediția a II-a revizată și adăugată. București: CECCAR, 2008. 245 p.
5. COJOCARU, M., ŞESTACOVSCAIA, A., MIHALACHI, R. *Bazele managementului financiar*. *Note de curs.* Chişinău: CEP USM, 2018. 68 p.